

Bůh
Exodus 3,1-15

introit: Psalms 22:10 Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou.
Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.
Nebud' mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!

1. čtení: Přísloví 30,2-9 **Já jsem nejtupější z mužů a lidskou rozumnost nemám. Moudrosti jsem se neučil ani jsem si neosvojil poznání Svatého. ...**

kázání: Exodus 3,1-15 **Bůh řekl Mojžíšovi: "JSEM, KTERÝ JSEM." A pokračoval: "Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám."**

Bratři a sestry,

dost často si říkám: Ty vole, je ti 40. To už bys měl něco vědět...o životě, o Bohu. Už bys měl rozumět. A můj syn se mě tak často ptá: Tati, proč? Jak? A já na to? Nejčastěji mě napadají ta slova z 1. čtení: Já jsem nejtupější z mužů a lidskou rozumnost nemám. Moudrosti jsem se nenaučil ani si neosvojil poznání svatého. A přitom bych tak rád. Tak rád bych znal odpovědi..na otázky svoje i těch, kteří za mnou přicházejí o radu. A říkám si: Ty vole. Seš přece farář. Tak alespoň jak je to s tím Bohem bys měl vědět. No jo, jenže: **Já jsem nejtupější z mužů a lidskou rozumnost nemám. Moudrosti jsem se neučil ani jsem si neosvojil poznání Svatého.** Ach jo, bratři a sestry, co jste si to vybrali za faráře?

A tak o to víc miluju ty příběhy z Bible. O všech těch velikých postavách, o těch velkých mužích a ženách, kteří vlastně vůbec nebyli velicí. Ale vůbec. A když někdo z nich alespoň trochu jo. Vždycky to pak podělal tím nejhorším způsobem. Pane Bože, děkuju. Děkuju Ti za ně. Za jejich příběhy. Nikdo z nich nedokázal vyvést celý národ z otroctví, nikdo z nich nedokázal vyhrát jedinou bitvu, nikdo z nich nedokázal lidem dosvědčit Tebe, nikdo z nich nedokázal přijmout Tvoje požehnání, natož ho rozdávat dál. A přece se to stalo. Když Ty jsi byl s nimi. Bože, to Ty.

A tak moc jsi Bože potřeba dneska. Tady. Všude dneska a vždycky tady. Bože, kdo jsi? A kde jsi? A jaké je Tvoje jméno? Jaký jsi? A proč něco neuděláš? Něco velikého?

Bratři a sestry, nějak mi na všechny tyhle otázky a moje vlastní skuhrání a pocity nedostatečnosti odpovídá ten příběh...o Mojžíšovi, o Bohu, o hořícím keři...no vlastně o tom to moc není...i když se to podle toho často pojmenovává. Vlastně je to nejvíc o těch chudácích Izraelcích, kteří v Egyptě zažívají peklo strachu a otroctví...a tak to nemá být. O nich je to nejvíc. O ně tu jde. Proto Mojžíš a Bůh.

Mojžíš...má něco za sebou...doprčic je mu 80...ve dvou třetinách života..to už by měl o životě a Bohu něco vědět...a zatím, nedokázal nic. A neví nic. Jo!!! Děkuju. To je dobrý začátek.

Co ví o Bohu? Skoro nic. Ale nebojí se bůžků. Klidně tu divnou magickou věc jde prozkoumat...protože to určitě není Bůh. No a ono jako na potvoru...

Ale první věc? Dokud vidí – ten keř – to zjevení – nic neví. Až když uslyší, setkává se s Bohem. Dokud vidí, nic nevidí. Ale pak, když uslyší? Doví se svoje jméno: Mojžíši, Mojžíši...Ty, který ...však víš... . A Mojžíš? Ano, to su já. Tu jsem.

Zuj si boty – projev úctu - tomu rozumíme a nerozumíme (návštěva vs. Hřbitov na Omaha beach)...ale hlavně: Neboj se – písku, ostnů, hadů a štírů..neboj se.. ani mě.

Druhá věc: Doví se Boží jméno. Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Izákův, Jákobův – to je bratři a sestry jméno toho našeho Boha. Máme zvláštního Boha. Asi jste to už slyšeli, že my křesťané a židé máme Boha, akorát nevíme, jak se jmenuje. A není vidět.

Jméno – neznáme ani to jméno – bezmocní vůči němu – přichází, kdy chce, dělá, co chce a kdy chce – nemáme páku ho ovládat, pochopit – jsem který jsem je sloveso – to znamená Nic o něm – kde, jak je - ale vysvobozující, úkol, - vysvobození od sebe sama – ne vše je ok ale Tvůj život má smysl – připoj se k příběhu

dostává sloveso – jednání – příběh -

Kdo chce Boha na špagátě, bude ho mít – ale bude to rakovina, která tě zničí

Třetí věc: Nejde o Tebe. Nejde ani o Tvoje poznání Boha. Nejde o tvoji duši ani tvoje spasení. Jde o ostatní. Dokud budeš koukat do zrcátka...sebe, svojí víry, svojí dostatečnosti...nebo zírat do nebe, abys mohl do toho zrcátka koukat sebejistěji, co se Tvojí víry a poznání Boha týče, nic nevíš. Nic nevidíš. Nejde o Tebe...Není to o Tobě...Ty se nemáš proč bát...Já už jsem s Tebou...ale jde o ty, které Ti Bůh svěřil..

V té svojí bezmoci, když se jim budeš snažit pomoci..poznáš Boha..

Že nejsi dost dobrý? – je to nad Tvoje síly? No samozřejmě. – to jediné jsi použitelný – tvoje pochybnosti nad sebou samým nejsou silnější než Boží vůle – není to o Tobě (Neo, pane Andersone) – nechod' se zrcátkem po světě

A pak? Výmluvy výmluvy výmluvy ... to je Boží... teda lidské, naše ...

Tak jdi, Honzo, Radku, Bohouši, Kateřino, Richarde -

A v Bibli? Nikdy tam nikdo na tuhle Boží výzvu neřekne: Jo, Pane Bože, děkuju, celej život na to čekám, konečně sis toho všiml, že máš taky mě...

Ne!

Díky Bohu už znáš svoje jméno...Ty víš, kdo jsi. Byls pokřtěn, Ježíš Kristus zemřel i pro Tebe, Jsi Boží se všim všudy.

Znáš i Boží jméno – příběh...stále stejné - Imanuel je Ježíš – „s námi“ je „zachrání“ – „zachrání“ je „s námi“.

„Země je přeplněná nebem a každý obyčejný keř plane Bohem. Ale jen ten, kdo vidí, si sundá boty; zbytek sedí a trhá ostružiny.“

Jen tak Trhat ostružiny je fajn. Ale ty máš na víc. Ty už znáš Boží jméno Tak přijmi i ten neskutečný úkol...a jdi...a miluj, odpouštěj, vydrž...a změň celý svět

Amen